

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

1. Quid per nomen Dei debeamus intelligere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

ALTERUM PRAECE.
ptum Dei, Non assumes nomen
Dei tui &c.

CAPVT IIII.

ARGUMENTA.

1. *Quid per nomen Dei debeamus intelligere.*
2. *Quando recte utimur nomine Dei, & quando in vanum & male.*
3. *Quomodo puniantur transgressores huius precepti.*

Notandum quod nomen Dei hic non solum accipitur pro nominatione personarum Dei, ut dum dico, Deus pater, Deus filius, Deus spiritus sanctus, aut Christus Iesus Dominus noster, sed pro omni eo quod dicitur de Deo, aut dici debet: sicut in communi dici solet, *Hic homo bonum habet nomen id est, multa bona dicuntur de illo: è diuerso, Hic homo habet malum nomen, id est, multa mala feruntur de illo: ita etiam dicitur nomen Dei quicquid de illo boni dicitur, nempe quod sit iustus, verax, misericors, mitis, pius, &c. sicut scriptura plena est. Psalmus Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in vniuersa terra? Docet igitur hoc preceptum, quomodo nos verbis exhibeamus coram Deo nempe ne nomine Dei, & quicquid de Deo dicitur, vt tam in vana & inutilia, sed solum tunc utremus cum laus & honor Dei requirit & utilitas proximi, vt omnes ex verbis nostris notent, quod de Deo O cordibus nostris magnificè sentiamus, cumque diligamus & timeamus, quod vel sic cæteri homines intendentur ad honorandum nomen Dei. Psalmus iii.*

A folio

A solis ortu vsq; ad occasum, laudabile nomen Domini. Si autem leuiter & in vanum vtamur nomine Dei, tunc cæteri scandalizantur, & tales digni sunt morte, Matth. 18.

Deinde sicut cultus interni sunt præcipui motus mentis in Deum, Fides, dilectio, timor perfectus, sic sunt nunc præcipui cultus exteriores, quos hoc præceptum exigit: inuocatio, gratiarum actio, glorificatio, & in his cultibus rectè vtimur nomine Domini. Inuocatio oritur ex fide: quia enim credimus quod sit Deus, quod exaudiat, quod velit saluare, ideo inuocandus est, nā hēc certō vult facere propter Christum: Qui ergo cōfugiunt ad incantationes, benedictiones yetularum, &c. illi peccant cōtra hanc inuocationem. Sic enim dicit Deus: Clamauit ad me, & ego exaudiā eum: cum ipso sum in tribulatione: eripiam eū, & glorificabo eū, Psal. 90. Qui ergo nō credit huic verbo Dei, peccat. Peccāt quoq; qui nunquā aut rārō orant, nā in oratione inuocatur Deus. Illi ergo cūm Deū spolient suo honore, peccāt grauiter: honoratur eī & inuocatur Deus in oratione, & hūc cultum maximē exigit. Rectè igitur vtimur nomine Domini, quādō orando ipsum inuocamus. Alter cultus exterior Dei, est gratiarum actio. Est autem illa externa confessio, qua confitemur Deum nostrum benefactorem esse & saluatorem: atque hīc includitur prēdicatio Euangelij Dei, quatenū nos vult per filium suum saluare, Ioan. 3. nam totum Euangeliū prēdicat & offert nobis Dei bonitatē. Deinde est etiā gratiarum actio, cōfessio nominis Dei coram Iudeis & Gentibus ac tyrannis & hereticis, Rom. 10. Corde creditur ad iustitiam, &c. Et hanc confessionem exigit Deus Matth. 10. Nolite timere eos qui corpus occidunt. Ibidem & Luc. 12. Capilli capitis vestri numerati sunt, ideo debemus liberē & constanter verbum DEI & fidem publicē profiteri, vt omnes homines

ad fi-

ad fidem veniant, alioqui damnabimur. Luc. ii. Qui me confessus fuerit coram hominibus &c. Tertius cultus exterior est glorificatio nominis Dei, ne illi committamus blasphemias & scandala, ac faciamus Deum licetorem ut perdat, qui vult omnes homines saluos fieri, 1 Timot. 2. Ideo debemus nomen Dei laudare & glorificare, ut saepè admonet David Psalm. 113. Laudate pueri Dominum, laudate nomen Domini, non dicit, blasphemate per illum, & Psalm. 15. Bene dicam Domino in omni tempore, semper laus eius in ore meo. Ipsi sunt præcipui cultus exteriores Dei, invocatio, gratiarum actio & glorificatio: hisce cultibus rectè colitur Deus foris, ad illum referuntur omnia externa, id est, ritus, cæremoniae, cantus, Organa &c. ad glorificationem nominis Dei.

z.

I. Modus
nominis
Dei in va-
num assu-
mendi.

Nomen Dei in vanum assumitur primò, quando aliquid Deus nominatur, aut sic colitur & honoratur, quod tamen Deus non est, sicut olim gētes fecerunt, quę Solem, Lunā, Stellas, Homines, Reges, Tyrannos, Deos nominarunt: quod etiā prohibet Moyses Deut 4. Sic filij Israël nominarunt vitulum aureum deum suum, adorantes & dicentes: hic est deus qui eduxit nos de terra Aegypti, Exo. 32. Contra hoc præcepit Deus per Moysen, ut si quis hominum factet alium Deum aut adoraret vel nominaret, quam verum Deum, ut is moriatur: si ciuitas, cōburatur & omnia deuastentur, Deuteronom. 15. Deinde, quando quis conuiciatur, maledicit, & blasphemat per nomen Dei, id quod est commune & graue vitium: in nomine enim Dei debet incurvari omnia genua, Phil. secūdo. Ideo peiores sunt ipso Diabolo omnes tales conuiciatores. Nam diabolus timet sibi de nomine Dei, & inclinat se: nec ipse audet maledicere per nomen Dei. De illis igitur dicit propheta Psalmos. Guttur eorum sepulchrum patens: id est, sicut deo perto sepulchro fœtor secat̄, indicat ibi esse putridum quippiam,

II.